

РЕШЕНИЕ

№ 7263

гр. София, 03.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова-Десподска
Ванина Колева**

при участието на секретаря Детелина Начева и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **10309** по описа за **2021** година докладвано от съдия Светлана Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и следващите от АПК, във връзка с чл.63 от ЗАНН.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], ж.к. „М. П”, бл.№ 102, вх.8, ап.124, представлявано от управителя Р. Д., срещу решение № 20157293 от 14.07.2020 г., постановено по н.а.х.д.№ 14125/2020 г. от 134-ти състав на СРС, НО.

С обжалваното решение е изменено Наказателно постановление /НП/ № 365163-0345932/17.10.2018 г., издадено от зам.-директора на ТД на НАП-С., като наложено на касатора на основание чл. 185, ал.2 ЗДДС административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2 000 лв. за нарушение на чл.33, ал.1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ за регистриране и отчитане на продажби в търговски обекти чрез фискални устройства, е намалено на 500 лв.

В жалбата се твърди, че оспореното решение е необосновано и постановено в противоречие с писмените и гласни доказателства по делото. Мотивите на районния съд са неясни и противоречиви. Неправилно е приложена нормата на чл.185, ал.2 от ЗДДС. Налице е служебно въведена парична сума като ресто, оставено от клиент. В АУАН и НП не е посочено за коя конкретно стока е налице неотчитане на приход. Не се претендират разноски.

Ответникът - ТД на НАП-С. чрез процесуалния си представител юрк. Н. оспорва

жалбата като неоснователна. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура заявява становище за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл. 217 и следващите от АПК, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законно установения за това четиринадесетдневен преклузивен срок.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административно процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Двадесет и втори касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка съдът съобрази и това, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Разпоредбата на чл. 63, ал.1 от ЗАНН препраща към касационните основания, визирани в чл. 348, ал.1 НПК – нарушение на закона, съществено нарушение на процесуалните правила и явна несправедливост на наложеното наказание. Посоченото касационно основание в жалбата „необоснованост” не попада в кръга на валидните касационни основания по чл.348,ал.1 НПК, поради което не следва да бъде обсъждано от настоящия съд.

Приетата от съда фактическа обстановка се подкрепя от събраните по делото писмени доказателства, приобщени към доказателствения материал на основание чл.283 НПК, както и от показанията на актосъставителя С. К.. При извършената на 22.08.2018 г. проверка в търговски обект - павилион в [населено място], [улица], стопанисван от касатора, е установено, че работещото в обекта фискално устройство е отчело приход, в размер на 264,53 лв., а фактическата наличност в касата била 284,69 лв. Положителната разлика от 20,16 лв. не е била въведена чрез функцията „служебно въведени“ на фискалното устройство, което в същото време притежава работещи функции „служебно въведени“ и „служебно извадени“ суми. Съставен е АУАН за нарушение на чл. 33, ал.1 от Наредба № Н-18/2006 г. и въз основа на него е издадено оспореното наказателно постановление. Въз основа на тази фактическа обстановка въззивният съд е приел, че законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора.

Този извод е правилен.

Неоснователно е оплакването за неправилно приложение на материалния закон – чл.185, ал.2 от ЗДДС. Чл.118, ал.1 ЗДДС определя, че всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон). Начинът на функциониране на ФУ е регламентиран с Наредба Н-18/13.12.2006 г. на МФ за регистриране и отчитане на продажби в търговски обекти чрез фискални устройства. Съгласно чл.33, ал.1 от тази наредба извън случаите на продажби/сторно операции всяка промяна на касовата наличност (начална сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата) на ФУ

се регистрира във ФУ чрез операциите "служебно въведени" или "служебно изведени" суми. Работещото в обекта фискално устройство е притежавало посочените две функции и същите са били активирани. Следователно появилата се положителна разлика в посочения в НП размер се явява в резултат на неизпълнение от страна на дружеството на изискванията на чл.33, ал.1, което съставлява административно нарушение, санкционирано с нормата на чл.185, ал.2 ЗДДС.

Неоснователно е и оплакването за неясни и противоречиви мотиви. Районният съд е обсъдил всички релевантни писмени и гласни доказателства, анализирал ги е както по отделно, така и в тяхната съвкупност, и въз основа на тях е извел еднозначен и правилен извод за наличието на извършено от касатора административно нарушение. Не се установява твърдяното противоречие в мотивите, от един и същ факт съдът е обосновал един единствен извод, който остава непроменен до края на мотивите.

Съдът намира, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Установяването на административното нарушение и налагането на административно наказание са извършени от компетентни административни органи в кръга на предоставените им правомощия.

С оглед гореизложеното жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена. Предвид изхода на делото и на основание чл.63, ал.3 ЗАНН на ответника следва да се присъдят разноски за настоящата инстанция - юрисконсултско възнаграждение. Съобразно изискванията на чл.63, ал.5 от ЗАНН същото следва да се определи по реда на чл.37 от Закона за правната помощ, във вр. чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, в размер на 100 лева.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 АПК във връзка чл.63, ал.1 ЗАНН Административен съд София-град,Х.-ри касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20157293 от 14.07.2020 г., постановено по н.а.х.д.№ 13125/2020 г. от 134-ти състав на СРС, НО.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], ж.к. „М. Г”, бл.№ 102, вх.8, ап.124, да заплати на Национална Агенция за Приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ :